

РЕШЕНИЕ

№ 15474

гр. София, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20221110158505 по описа за 2022 година

Ищецът “С. т.” ЕООД твърди, че с ответника И. М. П. се намирили в трудово правоотношение по силата на трудов договор № ...../23.11.2017 г., съгласно който ответникът заемал длъжност „шофьор на товарен автомобил – международни превози“, с основно месечно възнаграждение в размер на 463 лв. Със Заповед № ..../24.11.2017 г., ответникът бил командирован за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г. до страни-членки на ЕС, с товарен автомобил влекач ДАФ с рег. № ..... и ремарке АТ 23..... Трудовият договор между страните бил прекратен със Заповед № 33/16.04.2018 г., издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ. Ищецът посочва, че дружеството ежесечно извършвало международни превози на стоки и товари по заявки на различни български и чужди спедиционни дружества, с които били сключени договори за превози на товари, във връзка с което между него и дружеството „С. г.“ ЕООД бил сключен Рамков договор от 05.01.2017 г., съгласно който ищецът действал като подизпълнител по договори за извършване на т.ни услуги. Поддържа, че в настоящия случай бил извършен превоз, за който била съставена товарителница № 32479. Сочи, че ответникът като шофьор на превозното средство, с което следвало да се извърши превоза, извършил нарушения на разпоредбите на ЗДвП, на КТ, както и на самия договор за превоз на товари, а именно: на 22.12.2017 г., ответникът, извършвайки превоз на товари на територията на Германия, изоставил товарния автомобил заедно с товара в Германия и се прибрал в България без да уведоми работодателя за действията си, във връзка с което на 22.12.2017 г. представител на немския спедитор за България /DSV/ се свързал с българския спедитор „С. г.“ ЕООД, като го информирал, че товарният автомобил влекач ДАФ с рег. № ..... и прикачено ремарке АТ 23..... е претърпял инцидент в Германия, при който ремаркетът било ударено, брезентовото платно на тавана на

ремаркетото било разкъсано, а товарът бил увреден и мокър. Ищецът поддържа, че ответникът, управлявайки товарната композиция, се отклонил от определения маршрут като излязъл от пътното платно и предизвикал ПТП, в резултат на което ремаркетото и товарът били повредени, а ответникът избягал от местопроизшествието. Ищецът твърди, че немският спедитор осигурил разтоварването на товара от повреденото ремарке, като възложил на друг превозвач довършването на превоза на товара. Тъй като товарът не бил доставен своевременно и ответникът неправомерно задържал товарителниците, българският спедитор „С. г.“ ЕООД не ги получил своевременно и немският спедитор за България му наложил глоба в размер на 300 евро. „С. г.“ ЕООД уведомил ищеца за наложената глоба, както и че товарният автомобил бил изоставен на паркинг в гр. Крефел 47807 – Германия. В следствие изоставянето на автомобила, на ищеца се наложило да се снабди с дубликат от ключовете, да изиска от спедиторските фирми копия на товарителниците и да командирова друг шофьор, който да поеме управлението на товарния автомобил, тъй като ищецът не могъл да се свърже с ответника, който не се явявал и на работа. На 04.01.2018 г. ищецът изпратил покана до ответника с искане да предостави писмени обяснения относно неявяването си на работа, неправомерното задържане на документите и ключовете, относно настъпилото ПТП, както и за разходваните служебни парични средства в размер на 1 138 лв., за които ответникът бил задължен да представи писмен отчет относно разходите за заплатени пътни такси, винетки, такси за паркинг и др. След изпращане на поканата, ответникът представил три бр. болнични листа. На 08.01.2018 г. бил изпратен друг шофьор, който да върне товарната композиция, а месец по-късно, документите и ключовете били върнати от лице, непознато на ищеца. На следващо място ищецът поддържа, че след настъпването на ПТП, от немския спедитор с инвойс № ..../30.04.2018 г. била заплатена сумата от 2094,32 евро за ремонтни дейности. Твърди се, че във връзка с посочената сума било извършено прихващане между „С. г.“ ЕООД и немския спедитор DSV, като българският спедитор уведомил ищеца, че сумата ще му бъде удържана от следващото навло, което удържане било осъществено. Ищецът твърди, че направил допълнителни разходи в общ размер от 661 лв., от които 312 лв. – разходи за платен паркинг в Германия, 234 лв. – разходи за командироването на новия шофьор относно т.ирането на товарния автомобил, 115 лв. разходи за изработка на нови ключове за автомобила. Посочва се, че преди започването на командировката, на ищеца била предоставена сумата от 1 318 лв. /служебен аванс/, която не била възстановена, съответно се задържала без основание. Ищецът извършил и разходи във връзка с репарирването на нанесените щети поради твърдяното ПТП, в размер на 2094,32 евро /4104.87 лв./ - плащане за ремонт и в размер на 300 евро /588 лв./ - платена глоба. Тъй като ответникът умишлено нарушил трудовите си задължения, ищецът счита, че са налице предпоставките за реализиране на пълната имуществена отговорност на работника и последният да бъде осъден да заплати следните суми: 661 лв. /от които 312 лв. – разходи за платен паркинг в Германия, 234 лв. – разходи за командироването на новия шофьор относно т.ирането на товарния автомобил, 115 лв. разходи за изработка на нови ключове за автомобила/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 4 104.87 лв.

/левовата равностойност на 2 094.32 евро/, представляваща имуществени вреди във връзка с плащане за извършване на ремонтни дейности на увредения при ПТП товарен автомобил, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 588 лв. /левовата равностойност на 300 евро/ платена глоба, съгласно сключеното между двете спедиции Рамково споразумение за т.ни услуги от 14.11.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; 1 318 лв. получен и неотчетен служебен аванс, задържан неоснователно от ответника /без основание/на отпаднало основание/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира разносните по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК, ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва исковете. Не оспорва, че работел по трудово правоотношение с ищеца на посочената в исковата молба длъжност, както и че бил командирован в страни-членки на ЕС за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г. Твърди, че заповед за командироване не му била предоставена, но въпреки това заминал за Германия, където друг шофьор му предоставил натоварен камион, извършил доставката на товара до получателя, за което представил на ищеца ЧМР LACTOSAN от 21.12.2017 г. Твърди, че изпълнил точно и в срок доставката на товарите, за което му били издадени 23 бр. превозни документи. За извършената работа изпратил на ищеца на 04.01.2018 г. отчет с приложени към него оригинали на товарителници – 23 бр., 2 бр. ключове за влекач за процесния автомобил, подробно описани електронни карти, чрез куриерска пратка по „Еконт“, поради което оспорва твърдението на ищеца, че документите и ключовете били доставени в офиса от непознато на ищеца лице. Твърди, че за всяка една доставка за периода на командироване е получавал по телефона указания чрез съобщение от работодателя, които съдържали адрес, място, време, от къде да се вземе товарът и къде да бъде доставен. Сочи, че ищецът не му изплатил трудово възнаграждение за месеците ноември и декември 2017 г., нито командировъчни пари, неизплащането на трудови възнаграждения било установено от Дирекция „И. по т.“ – гр. София, като по предписания на последната, на ответника били изплатени трудовите възнаграждения за месеците ноември и декември 2017 г. Във връзка с командировъчните пари било постановено решение № 51322 от 25.02.2020 г. по гр. д. № 58395/2018 г. по описа на СРС, 81 състав, изменено с решение на СГС, с което ищецът в настоящото производство бил осъден да заплати сумата от 1190 евро командировъчни пари за курс в чужбина с продължителност 34 дни. Ответникът отрича да е претърпял ПТП по време на командировка, да е избягал от местопроизшествието, както и да е изоставил превозвания товар на територията на Германия. Твърди, че липсват документи за твърдяното ПТП. Поддържа, че оставил камиона с ремаркетото на посочен от служител при работодателя неохраняем паркинг в Германия, който бил безплатен, след което го заключил, прибрал ключовете и се върнал в България на 31.12.2017 г. след обяд. Отрича да е в каквито и да било правоотношения с немския и с българския спедитор. Оспорва твърдението, че немският спедитор е осигурил разтоварването на товара от повреденото ремарке, както и че превозването на товара било възложено на друг шофьор, посочва, че ремаркетото не е индивидуализирано посредством

регистрационния си номер. Твърди, че отношенията между немския спедитор и ищеца във връзка с наложената на последния глоба са неотносими към настоящия спор, както и Рамковото споразумение за т.ни услуги, на което се позовава ищецът. Оспорва да е получавал от ищеца покана за даване на писмени обяснения относно неявяването си на работа, като твърди, че своевременно /на 04.01.2018 г./ уведомил ищеца, че е в отпуск поради временна неработоспособност. Оспорва да е получавал командировъчни пари в размер на 1 138 лв., като оспорва подписа си върху приложения от ищеца към исквата молба разходен касов ордер от 24.11.2017 г. за сумата от 1 318 лв. Ответникът оспорва да му е била връчена заповед за налагане на дисциплинарно наказание, както и отнositимостта към настоящия спор на извършеното прихващане между немския и българския спедитор, отделно посочва, че с инвойс фактура не се установява извършването на плащане. Ответникът оспорва твърденията на ищеца за извършени разходи за паркинг в размер на 312 лв. и за разходите във връзка с командироването на друг шофьор в размер на 234 лв. Оспорва твърденията за нарушения на превоза, тъй като няма качеството „превозвач“, какъвто в настоящия случай се явява ищецът. Оспорва твърденията за дължимост на неустойка като нищожна и противоречаща на разпоредбите на КТ. Моли за отхвърляне на исквете и присъждане на разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са иски с правно основание чл. 203, ал.2, вр. чл. 211 КТ, вр. чл. .... и чл. 55 ЗЗД. В тежест на ищеца по иска по чл. 203 КТ е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника през исковия период, извършено от него деяние, което е противоправно, вина под формата на умисъл, вреда /вид и размер на щетите – настъпване на уврежданията, заплащане на сумите за ремонт, разходи, глоби/, причинна връзка между поведението и вредата. Относно иска по чл. 55 ЗЗД - установяване на извършена от ищеца имуществена престация в полза на ответника и получаването ѝ от него, в чиято тежест е да установи осъществяване на основанието за имущественото разместване и задържане на плащането, респ. връщане на даденото.

Безспорно е по делото, че страните са се намирали в трудово правоотношение за процесния период съгласно трудов договор № ...../23.11.2017 г., по което ответникът заемал длъжността „шофьор товарен автомобил – международни превози“, както и че бил командирован в страни-членки на ЕС за периода 25.11.2017 г. – 28.12.2017 г. За последното по делото е приложена заповед за командироване за периода 25.11.2017 г.-25.02.2018 г. за извършване на маршрути в страни членки на ЕС с влекач ДАФ с рег.№ .....

Не е спорно и че ищецът реално е извършил в посочения период доставки в чужбина с товарния автомобил, последните от които в РГермания – на 22.12.2017 ., видно от отчета с пътувания, където оставил автомобила и се прибрал в РБългария. С влязло в сила съдебно решение по гр.д.№ 58395/18 г. на СРС, е уважен иск на ответника срещу ищеца в настоящото производство за заплащане на сумата от 1190 евро командировъчни пари за курс в чужбина с продължителност 34 дни от 25.11.17 г. до 28.12.17 г.

Приложена е по делото електронна кореспонденция между ищеца като превозвач, С. г.

ЕООД, като товародател, между които има договор за извършване на т.ни услуги на DSV Германия, и DSV във връзка с последния извършен превоз от ответника П. и настъпил инцидент на 22.12.2017 г., при който били увредени влекачът, ремаркетът, стоката – намокрена, и имот на трето лице. Към кореспонденцията са приложени и фактура с описание на щетите на стойност 2094.32 евро, заплатена от немския спедитор. Относно инцидента се посочва, че камионът заседнал на пътя, бил издърпан от трактор, при което била повредена ограда на имот.

Установява се от приложения и неоспорен от ищеца /изявление в съдебно заседание/ отчет от 4.1.2018 г., че ответникът върнал на ищеца описаните в него документи, карти и ключове на влекача /чрез пратка с куриерска фирма Еконт, видно от товарителницата/.

Трудовото правоотношение между страните е било прекратено по взаимно съгласие, считано от 16.4.2018 г.

За да се реализира пълната имуществена отговорност на работника е необходимо да се установят всички елементи от фактическия състав на деликта, както и специфичните такива по чл. 203, ал. 2 КТ, като в случая ищецът се позовава на хипотезата на причинени умишлено вреди от работника като основание за ангажиране на пълната имуществена отговорност.

Изясни се, че страните са били обвързани от валидно сключен трудов договор.

Не се установи по делото извършено от ответника противоправно поведение, в причинна връзка с което работодателят е претърпял вреди. Не се доказаха по делото твърденията на ищеца за настъпило ПТП по вина на ответника като шофьор на влекача, тъй като в тази насока по делото няма никакви доказателства – къде, кога, при какъв механизъм е настъпило произшествие. Съответно при липса на установено конкретно поведение на ответника няма как да се направи преценка и за противоправност на същото, а именно че е в нарушение на конкретни правила за движение по пътищата, и че е довело до настъпване на инцидента. Не се установява и неизпълнение на конкретни задължения на ответника, произтичащи от функцията на заеманата длъжност - във връзка с приемането на товара, превоза, разтоварването му, издаването и предаването на необходимите превозни документи. А недоказаният факт съдът следва да счете за неосъществен. За пълнота следва да се отбележи, че за реализиране на отговорността по чл. 203 КТ е необходимо вредоносното поведение освен противоправно, да е и виновно при форма на вина умисъл, т.е. работникът да е целял или допускателно настъпването на вредоносния резултат. Дори да е настъпил някакъв инцидент с камиона, то ще се касае до небрежност по време на изпълнение на възложената работа на ответника, при която обаче отговорността му следва да се реализира по специалния ред на КТ за ограничена имуществена отговорност.

Не се установява от съдържанието на длъжностната характеристика ответникът да е имал възложено задължение след приключване на всеки един превоз да връща превозното средство на определено място в България или да е имал такова възложено задължение след завършване на конкретния превоз. От друга страна се изясни, че е върнал на ищеца ключовете за камиона и всички документи за превоза. Следователно, липсва неизпълнение на задължения на ответника в причинна връзка с което ищецът да е претърпял вреда под

формата на разходи за командироване на друг шофьор, паркинг и ключове, реализирането на които също е недоказано по делото.

Предвид гореизложеното, не са налице основанията за ангажиране на отговорността по чл. 211 КТ.

Претенцията по чл. 55 ЗЗД предполага ищецът да установи, че е дал на ответника това, което иска да му върне. С оглед изключване от доказателствата по делото на РКО за 1318 лв. и липсата на други доказателства в тази насока, ищецът не установи да е дал на ответника сума от 1318 лв. авансово за покриване на разходи за превоза. След като не е осъществена имуществена престация в полза на ответника, неоснователна е претенцията за възстановяването ѝ.

Исковете следва да се отхвърлят в цялост.

Относно разноските: При този изход на делото претенцията на ищеца за разноски е неоснователна. На основание чл. 78, ал.3 ГПК, на ответника се дължат направените разноски за адвокатска защита в размер на 1200 лв. платено адвокатско възнаграждение. Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от “С. т.” ЕООД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. София, ..., партер, срещу И. М. П., ЕГН ....., гр. Враца, ..., искиове с правно основание чл. 203, ал.2, вр. чл. 211 КТ за осъждането му да заплати следните суми, представляващи претърпяна вреда поради неизпълнение на трудови задължения при осъществяване на международен превоз: 661.00 лв. разходи /от които 312 лв. разходи за платен паркинг в Германия, 234 лв. разходи за командироване на нов шофьор и 115 лв. разходи за изработка на нови ключове/, 4 104.87 лв. /левовата равностойност на 2 094.32 евро/, платени ремонтни дейности на увредения товарен автомобил, 588.00 лв. /левовата равностойност на 300 евро/ платена глоба, и чл. 55 ЗЗД за връщане на сумата от 1 318.00 лв. получен и неотчетен служебен аванс.

ОСЪЖДА „С. т.“ ЕООД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. София, ..., партер, ДА ЗАПЛАТИ НА И. М. П., ЕГН ....., гр. Враца, ..., на основание чл. 78, ал.3 ГПК, сумата от 1200.00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____